

Arrest

nr. 205 714 van 21 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/20
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 12 februari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 26 april 2018.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MOSKOFIDIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

2. (Oud) Artikel 57/6/1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidde als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.”

Deze bepaling werd *mutatis mutandis* ondergebracht in artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet (BS 12 maart 2018):

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Bij koninklijk besluit van 17 december 2017 tot uitvoering van het (oude) artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, werd Albanië aangewezen als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, in overweging te nemen, thans gegronde te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

3.1. Het is in dit geval duidelijk dat verzoeker afkomstig is van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, zijnde Albanië, en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in hoofde van de verzoeker om internationale bescherming geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is.

Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven die aantonen dat, ondanks zijn afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar.

In de bestreden beslissing wijst de commissaris-generaal in de eerst plaats op verschillende flagrante tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen en de verklaringen van zijn echtgenote, die, zo oordeelt hij, hun algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van hun problemen in Macedonië ernstig op de helling zetten. Vervolgens merkt de commissaris-generaal op dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij voor eventuele problemen in Macedonië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Met betrekking tot verzoekers verklaringen in Macedonië geen werk te vinden en diens vermoeden dat dit komt omdat hij Rom is, wordt opgemerkt dat uit zijn verdere verklaringen blijkt dat het voor iedereen moeilijk is om werk te vinden en dat hem nooit werd gezegd dat hij geen werk kreeg omwille van zijn etnie. Hierbij wordt voorts gewezen op informatie van het Commissariaat-generaal over de situatie van en bescherming voor minderheden in Macedonië, en gesteld dat eventuele problemen van discriminatie in Macedonië niet die aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te

worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien, zo wordt hieraan toegevoegd, kan geenszins zonder meer worden afgeleid dat de Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. De door verzoeker neergelegde documenten zijn, zo wordt geoordeeld, niet van aard voormelde conclusies te wijzigen. Ze bevestigen enkel verzoekers identiteit en nationaliteit en die van zijn kinderen, evenals zijn huwelijksstatus, gegevens die niet betwist worden.

3.2. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter manifest in gebreke blijft. Verzoeker beperkt zich immers louter tot het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op zeer algemene wijze minimaliseren, tegenspreken en bekritisieren van de vaststellingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter diens bevindingen geenszins weerlegt, noch ontkracht.

3.3. Verzoeker weerlegt op geen enkele wijze de motivering in de bestreden beslissing waar op goede grond het volgende wordt vastgesteld: "Vooreerst dient gewezen te worden op verschillende flagrante tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw echtgenote, die jullie algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van jullie problemen in Macedonië ernstig op de helling zetten. Zo verklaarde u dat u het geld van C.(...) leende zonder dat uw echtgenote hiervan op de hoogte was. U stelde immers dat u er haar pas van op de hoogte bracht toen u het geld reeds van C.(...) had geleend en dat uw echtgenote toen u het haar vertelde erg boos op u was (CGVS, p. 7-8, 14). Uw echtgenote daarentegen verklaarde dat u de lening met haar besprak, dat ze akkoord was en dat ze u aanmoedigde het geld te gaan halen (CGVS echtgenote, p. 8-9). U verklaarde verder dat u er gedurende drie maanden in slaagde 300 euro terug te betalen en u dus 900 euro terugbetaalde aan C.(...) (CGVS, p. 5,8, 9), hetgeen opmerkelijk is gezien uw echtgenote stelde dat jullie slechts twee maanden terugbetaalden, een totaal van 600 euro (CGVS echtgenote, p. 6). Bovendien stelde u dat jullie zes maanden hadden gekregen om het geleend geld met interest terug te betalen (CGVS, p. 8) terwijl uw echtgenote stelde dat jullie hier een jaar voor hadden gekregen (CGVS echtgenote, p. 6). Voorts verklaarde u dat u door C.(...) in elkaar geslagen werd en u gedurende tien dagen in het ziekenhuis verbleef. Een vriend betaalde het ziekenhuis en bracht u naar huis (CGVS, p. 5, 10). Uw echtgenote verklaarde in eerste instantie dat u na een week het ziekenhuis verliet nadat u had betaald. Vervolgens stelde ze dat u het ziekenhuis had ontvlucht en er al uw documenten had achtergelaten. Tenslotte stelde ze dat een vriend na uw vlucht uit het ziekenhuis naar het ziekenhuis was teruggekeerd en de rekening voor u had betaald (CGVS echtgenote, p. 7-8). U verklaarde tot slot zes tot zeven maanden na uw ziekenhuisopname Macedonië te hebben verlaten (CGVS, p. 11), hetgeen geenszins strookt met de verklaringen van uw echtgenote waaruit blijkt dat jullie reeds een maand na uw ziekenhuisopname Macedonië verlieten (CGVS echtgenote, p. 9). Dat de geloofwaardigheid van u en uw echtgenote op de helling staat blijkt tevens uit de vaststelling dat ook wat betreft de medische kosten omtrent de geboortes van uw kinderen jullie verklaringen niet overeen komen. Zo verklaarde u dat u bij de geboorte van uw zoon M.(...) de dokter niet moest betalen gezien deze een vriend van u was (CGVS, p. 6). Uw echtgenote evenwel verklaarde dat jullie de drie dokters elk 100 euro moesten betalen en dat geen van de dokters een vriend van u was (CGVS echtgenote, p. 4). Voorts verklaarde u dat jullie in Macedonië niet over de blauwe klevers beschikten waarmee u kon aantonen dat u verzekerd was. U stelde immers dat deze klevers enkel tegen betaling beschikbaar zijn en dat u nooit enige stappen had ondernomen ze te bemachtigen en er zodoende nooit in bezit had gehad (CGVS, p. 6-7, 12-13). Uw echtgenote verklaarde evenwel dat zowel zijzelf als u in bezit waren van een verzekeringsboekje en van de blauwe klevers die jullie hadden aangevraagd en die jullie overigens kosteloos hadden ontvangen (CGV S echtgenote, p. 4-5)."

Verzoeker erkent en bevestigt in zijn verzoekschrift dat hij en zijn echtgenote tegenstrijdige verklaringen aflegden, en stelt dat "het (...) heel begrijpelijk en rationaal te verklaren" is "dat er tegenstrijdigheden gevonden worden tussen verklaringen onder partners. Juist het tegendeel zou verbazen".

Verzoekers opmerking in het verzoekschrift dat "zowel hijzelf als zijn echtgenote weinig geleerd zijn", waarmee hij vergeefs de vastgestelde contradicties in hun verklaringen tracht te verschonen, neemt niet weg dat van verzoeker en zijn echtgenote coherente en eenduidige verklaringen kon en mocht worden verwacht, in het bijzonder omtrent belangrijke elementen in hun relaas, zoals o.a. omtrent de aangegane lening bij C. -oftewel de concrete aanleiding van hun beweerde problemen en dus een essentieel element in het relaas dat de kern ervan raakt en uitmaakt- alsook aangaande o.a. de

tijdspanne tussen verzoekers ziekenhuisopname en hun vertrek uit Macedonië. Verzoeker en zijn vrouw bleven hier echter in gebreke, getuige de verschillende vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties.

Verzoeker ontkracht, noch weerlegt de verschillende vastgestelde tegenstrijdigheden en hij biedt er geen aannemelijke verklaring voor. De in de aangevochten beslissing opgesomde tegenstrijdigheden en incoherenties vinden hun grondslag in het administratief dossier en hebben, in weerwil van verzoekers algemene verzuchtingen, geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot of verband houden met het vertrek uit het land van herkomst. De vastgestelde tegenstrijdigheden zetten, zo oordeelde ook de commissaris-generaal terecht, de geloofwaardigheid van het relaas ernstig op de helling.

3.4. Verzoeker maakt hoe dan ook, daargelaten de geloofwaardigheid van zijn verklaarde problemen, niet in concreto aannemelijk dat het hem in Macedonië aan nationale bescherming ontbreekt. Uit niets blijkt, en verzoeker toont zelf het tegendeel niet aan, dat de Macedonische autoriteiten hem met betrekking tot zijn beweerde problemen en/of bij eventuele problemen in de toekomst in Macedonië, geen hulp en/of bescherming zouden kunnen of willen bieden.

In de bestreden beslissing wordt in dit op verband op goede grond het volgende vastgesteld: "Bovendien heeft u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor eventuele problemen in Macedonië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, met wie u overigens nooit problemen heeft gekend (CGVS, p. 16). Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Macedonische politie beter functioneert. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Macedonische justitie zich nog steeds opdringt, is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, bij het Openbaar Ministerie en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Macedonië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een staatsprogramma en actieplan ter preventie en bestrijding van corruptie voor de periode 2016-2019, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de "State Commission for the Prevention of Corruption". Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie, de zogenaamde community policing, e.d.m. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Macedonië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980."

Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het verwijzen naar (informatie over) de situatie van Roma in Macedonië, zonder deze evenwel te betrekken op zijn eigen situatie.

Verzoeker slaagt er (hiermee) echter geenszins in de objectieve, zeer gedetailleerde en uitgebreid gedocumenteerde informatie van het Commissariaat-generaal vervat in het administratief dossier -die bovendien voor het overgrote deel recenter is dan de informatie door verzoeker aan zijn verzoekschrift gevoegd- omtrent o.a. de algemene situatie, de situatie van Roma en de beschermingsmogelijkheden in Macedonië, waaruit o.a. blijkt dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Macedonië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnische origine, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, in een ander daglicht te stellen. Zo de informatie van verzoeker al betrekking heeft op de beschermingsmogelijkheden in Macedonië en in zoverre (dan nog) actueel, dient opgemerkt te worden dat uit deze informatie geenszins blijkt dat de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal onjuist zijn en dat de autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoeker zegt te vrezen.

3.5. Een verwijzing, zoals verzoeker, naar de (als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde informatie over de) situatie en discriminatie van en het geweld tegen de Roma in Macedonië, volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem of hem haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, door louter naar algemene informatie te verwijzen, in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

3.6. Verzoeker voert geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

3.7. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bijgevolg blijkt niet duidelijk dat verzoeker redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Macedonië."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire

beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 16 april 2018, voert verzoekende partij aan dat haar echtgenote reeds in 2010 in België was en samen met haar familie naar Macedonië terugkeerde. Verzoekende partij is van oordeel dat de problemen van de Roma in het algemeen in Macedonië onderbelicht werden in de bestreden beslissing en de beschikking, nu zelfs de politie zich schuldig maakt aan mishandelingen van de Roma. Verzoekende partij vervolgt dat de realiteit voor de Roma heel anders is dan wordt voorgesteld in de stukken en de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Verzoekende partij stelt dat er geen sancties worden opgelegd voor politie en anderen die zich schuldig maken aan mishandeling en discriminatie. Verzoekende partij is van oordeel dat meer naar de praktijk dient gekeken te worden. De Roma zijn slachtoffer van ernstige discriminatie, hebben geen tewerkstelling, en er is een algemeen klimaat van gebrek aan werk, onderwijs en gezondheidszorg. Verzoekende partij verklaart de tegenstrijdige verklaringen door te wijzen op het feit dat zij weinig geschoold is en het vreemd zou zijn moesten zij en haar echtgenote hetzelfde verklaard hebben.

De Raad wijst er nogmaals op dat een verwijzing naar de situatie van de Roma in Macedonië, niet volstaat om aan te tonen dat men in het land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft hier geheel in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

Waar verzoekende partij verwijst naar de situatie van de Roma in Macedonië, wijst de Raad op hetgeen de commissaris-generaal dienaangaande in de bestreden beslissing heeft vastgesteld: *“Tot slot verklaarde u in Macedonië geen werk te vinden en u voegde hier aan toe te vermoeden dat dit komt omdat u Rom bent (CGVS, p. 13-14). Uit uw verdere verklaringen blijkt evenwel dat het voor iedereen moeilijk is werk te vinden en dat u nooit werd gezegd dat u geen werk kreeg omwille van uw etnie. Wel zou men u meermaals gezegd hebben te moeten wachten of later terug te keren gezien er op dat moment geen werk beschikbaar was (CGVS, p. 14). Hier dient verder te worden gewezen op de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat heel wat Roma in Macedonië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Macedonië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Macedonische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Macedonische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Als opvolging van de Roma Inclusion Decade 2005-2015 hebben de Macedonische autoriteiten de “Strategie voor Roma in de Republiek Macedonië 2014-2020” goedgekeurd. Ofschoon de implementatie van de integratiemaatregelen nog voor verbetering vatbaar is, werd toch reeds vooruitgang geboekt o.a. inzake de toegang tot het onderwijs en de gezondheidszorg. Tevens zijn informatiecentra voor Roma aanwezig, die Roma begeleiden bij het verkrijgen van officiële documenten, onderwijs, gezondheidszorg en sociale zekerheid. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat meerdere gemeenten in Macedonië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat er meerdere ngo's actief zijn die de rechten en integratie van Roma verdedigen.*

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen.

Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissie voor de bescherming tegen discriminatie, die samen met de rechtbanken instaat voor de toepassing van de anti-discriminatiewetgeving. Daartoe kan deze commissie klachten van individuen in ontvangst nemen en acties ondernemen bij de betrokken instellingen. Slachtoffers van discriminatie kunnen zich ook wenden tot de instelling van de Ombudsman. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.”

Verder wijst de Raad op de grond in de beschikking waar omtrent de beschermingsmogelijkheden als volgt wordt gesteld: “3.4. Verzoeker maakt hoe dan ook, daargelaten de geloofwaardigheid van zijn verklaarde problemen, niet in concreto aannemelijk dat het hem in Macedonië aan nationale bescherming ontbreekt. Uit niets blijkt, en verzoeker toont zelf het tegendeel niet aan, dat de Macedonische autoriteiten hem met betrekking tot zijn beweerde problemen en/of bij eventuele problemen in de toekomst in Macedonië, geen hulp en/of bescherming zouden kunnen of willen bieden.

In de bestreden beslissing wordt in dit op verband op goede grond het volgende vastgesteld: “Bovendien heeft u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor eventuele problemen in Macedonië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, met wie u overigens nooit problemen heeft gekend (CGVS, p. 16). Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politie en gerechtelijke autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Macedonische politie beter functioneert. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Macedonische justitie zich nog steeds opdringt, is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbinde in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, bij het Openbaar Ministerie en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Macedonië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een staatsprogramma en actieplan ter preventie en bestrijding van corruptie voor de periode 2016-2019, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de “State Commission for the Prevention of Corruption”. Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje”. Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Macedonië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.”

Met voorgaand betoog weerlegt noch ontkracht verzoekende partij voorgaande vaststellingen.

Waar verzoekende partij aanhaalt dat zij de tegenstrijdige verklaringen verklaart door te wijzen op het feit dat zij weinig geschoold is en het vreemd zou zijn moesten zij en haar echtgenote hetzelfde verklaard hebben, wijst de Raad op de grond in de beschikking waar als volgt wordt gesteld: “3.3. Verzoeker weerlegt op geen enkele wijze de motivering in de bestreden beslissing waar op goede grond het volgende wordt vastgesteld: “Vooreerst dient gewezen te worden op verschillende flagrante tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw echtgenote, die jullie algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van jullie problemen in Macedonië ernstig op de helling zetten. Zo verklaarde u dat u het geld van C.(...) leende zonder dat uw echtgenote hiervan op de hoogte was. U stelde immers dat u er haar pas van op de hoogte bracht toen u het geld reeds van C.(...) had geleend en dat uw echtgenote toen u het haar vertelde erg boos op u was (CGVS, p. 7-8, 14). Uw echtgenote daarentegen verklaarde dat u de lening met haar besprak, dat ze akkoord was en dat ze u aanmoedigde het geld te gaan halen (CGVS echtgenote, p. 8-9). U verklaarde verder dat u er gedurende drie maanden in slaagde 300 euro terug te betalen en u dus 900 euro terugbetaalde aan C.(...) (CGVS, p. 5,8, 9), hetgeen opmerkelijk is gezien uw echtgenote stelde dat jullie slechts twee maanden terugbetaalden, een totaal van 600 euro (CGVS echtgenote, p. 6). Bovendien stelde u dat jullie zes maanden hadden gekregen om het geleend geld met interest terug te betalen (CGVS, p. 8) terwijl uw echtgenote stelde dat jullie hier een jaar voor hadden gekregen (CGVS echtgenote, p. 6). Voorts verklaarde u dat u door C.(...) in elkaar geslagen werd en u gedurende tien dagen in het ziekenhuis verbleef. Een vriend betaalde het ziekenhuis en bracht u naar huis (CGVS, p. 5, 10). Uw echtgenote verklaarde in eerste instantie dat u na een week het ziekenhuis verliet nadat u had betaald. Vervolgens stelde ze dat u het ziekenhuis had ontvlucht en er al uw documenten had achtergelaten. Tenslotte stelde ze dat een vriend na uw vlucht uit het ziekenhuis naar het ziekenhuis was teruggekeerd en de rekening voor u had betaald (CGVS echtgenote, p. 7-8). U verklaarde tot slot zes tot zeven maanden na uw ziekenhuisopname Macedonië te hebben verlaten (CGVS, p. 11), hetgeen geenszins strookt met de verklaringen van uw echtgenote waaruit blijkt dat jullie reeds een maand na uw ziekenhuisopname Macedonië verlieten (CGVS echtgenote, p. 9). Dat de geloofwaardigheid van u en uw echtgenote op de helling staat blijkt tevens uit de vaststelling dat ook wat betreft de medische kosten omtrent de geboortes van uw kinderen jullie verklaringen niet overeen komen. Zo verklaarde u dat u bij de geboorte van uw zoon M.(...) de dokter niet moest betalen gezien deze een vriend van u was (CGVS, p. 6). Uw echtgenote evenwel verklaarde dat jullie de drie dokters elk 100 euro moesten betalen en dat geen van de dokters een vriend van u was (CGVS echtgenote, p. 4). Voorts verklaarde u dat jullie in Macedonië niet over de blauwe klevers beschikten waarmee u kon aantonen dat u verzekerd was. U stelde immers dat deze klevers enkel tegen betaling beschikbaar zijn en dat u nooit enige stappen had ondernomen ze te bemachtigen en er zodoende nooit in bezit had gehad (CGVS, p. 6-7, 12-13). Uw echtgenote verklaarde evenwel dat zowel zijzelf als u in bezit waren van een verzekeringsboekje en van de blauwe klevers die jullie hadden aangevraagd en die jullie overigens kosteloos hadden ontvangen (CGV S echtgenote, p. 4-5).”

Verzoeker erkent en bevestigt in zijn verzoekschrift dat hij en zijn echtgenote tegenstrijdige verklaringen aflegden, en stelt dat “het (...) heel begrijpelijk en rationaal te verklaren” is “dat er tegenstrijdigheden gevonden worden tussen verklaringen onder partners. Juist het tegendeel zou verbazen”.

Verzoekers opmerking in het verzoekschrift dat “zowel hijzelf als zijn echtgenote weinig geleerd zijn”, waarmee hij vergeefs de vastgestelde contradicties in hun verklaringen tracht te verschonen, neemt niet weg dat van verzoeker en zijn echtgenote coherente en eenduidige verklaringen kon en mocht worden verwacht, in het bijzonder omtrent belangrijke elementen in hun relaas, zoals o.a. omtrent de aangegane lening bij C. -oftewel de concrete aanleiding van hun beweerdde problemen en dus een essentieel element in het relaas dat de kern ervan raakt en uitmaakt- alsook aangaande o.a. de tijdsperiode tussen verzoekers ziekenhuisopname en hun vertrek uit Macedonië. Verzoeker en zijn vrouw bleven hier echter in gebreke, getuige de verschillende vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties.

Verzoeker ontkracht, noch weerlegt de verschillende vastgestelde tegenstrijdigheden en hij biedt er geen aannemelijke verklaring voor.

De in de aangevochten beslissing opgesomde tegenstrijdigheden en incoherenties vinden hun grondslag in het administratief dossier en hebben, in weerwil van verzoekers algemene verzuchtingen, geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot of verband houden met het vertrek uit het land van herkomst. De vastgestelde tegenstrijdigheden zetten, zo oordeelde ook de commissaris-generaal terecht, de geloofwaardigheid van het relaas ernstig op de helling." Verzoekende partij werpt geen ander licht op deze vaststellingen.

Verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot de algemene opmerking dat haar echtgenote reeds in 2010 in België was en samen met haar familie naar Macedonië terugkeerde, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 16 april 2018 opgenomen grond. Ze brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg blijkt niet dat verzoekende partij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Macedonië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig juni tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M.-C. GOETHALS